

DENNĚ SMS OD PAPEŽE BENEDIKTA XVI.

5. 9. 2009

V malých každodenních rozhodnutích, v nichž stavíme dobro před pohodlnost, žijeme skutečně svůj život. (*Spe salvi*, 39)

6. 9. 2009

Rozum a víra si vzájemně pomáhají. Rozum bez víry se ztrácí v iluzi vlastní všemohoucnosti. Víra bez rozumu riskuje, že se odcizí konkrétnímu životu lidí. (*Caritas in Veritate*, 74)

7. 9. 2009

Den co den potřebujeme menší i větší naděje, které nás udržují při životě. Tyto naděje však nestačí, (pokud schází velká naděje přesahující vše ostatní: Bůh. (*Spe salvi*, 31)

8. 9. 2009

Člověk není atomem ztraceným v nahodilém vesmíru, nýbrž tvorem, kterého Bůh obdařil nesmrtelnou duší a vždycky ho miloval. (*Caritas in Veritate*, 29)

9. 9. 2009

I když mě už nikdo neposlouchá, Bůh mi naslouchat nepřestal. Když už nemám nikoho, ke komu bych hovořil, k Bohu mohu mluvit stále. (*Spe salvi*, 32)

10. 9. 2009

Láska je světlem, v zásadě jediným světlem, které stále znovu prozařuje temný svět a dává nám odvahu žít a jednat. (*Deus Caritas est*, 39)

11. 9. 2009

Víra proměňuje naši netrpělivost a naše pochybnosti v bezpečnou naději, že Bůh drží svět ve svých rukou i navzdory všem temnotám. (*Deus caritas est*, 39)

12. 9. 2009

Láska k Bohu a láska k bližnímu se vzájemně prolínají. I v tom nejposlednějším člověku se setkáváme se samotným Ježíšem, a v Ježíši setkáváme Boha. (*Deus caritas est*, 15)

13. 9. 2009

K utváření lepšího světa přispívá člověk výhradně tím, že koná dobro teď, osobně a se zanícením všude tam, kde je to možné. (*Deus caritas est*, 31)

14. 9. 2009

Láska není pouze cit. City přicházejí a odcházejí. Zralost lásky se vyznačuje tím, že zahrnuje člověka v jeho celistvosti – jeho cit, vůli i intelekt. (*Deus caritas est*, 17)

15. 9. 2009

Kdo směřuje k Bohu, ten se nevzdaluje lidem, ale stává se jim opravdu blízkým. (*Deus caritas est*, 42)

16. 9. 2009

Čas modlitby věnovaný Bohu nejen neumenšuje účinnost a činorodost lásky vůči druhým lidem, ale ve skutečnosti je nevyčerpatelným zdrojem této činorodosti. (*Deus caritas est*, 36)

17. 9. 2009

Křesťanství nepřineslo žádné sociálně-revoluční poselství. Přináší setkání s živým Bohem, tedy s nadějí, která proměňuje život i svět zevnitř. (*Spe salvi*, 4)

18. 9. 2009

Každý nalézá své dobro, když přijme plán, který s ním Bůh má. V tomto plánu nachází svou pravdu a přilnutím k této pravdě se stává svobodným. (*Caritas in veritate, 1*)

19. 9. 2009

Pouhá věda člověka nespasí. Člověk je vykoupen láskou. (*Spe salvi, 26*)

20. 9. 2009

Když už mi nikdo nemůže pomoci, Bůh může. I kdybych byl zahrán do nejposlednější osamělosti, když se modlím, nejsem nikdy úplně sám. (*Spe salvi, 32*)

21. 9. 2009

Nikdo nežije sám. Nikdo nehřeší sám. Nikdo nebude spasen sám. Nikdy není zbytečné ani příliš pozdě na to, abychom se dotkli srdce druhého. (*Spe salvi, 48*)

22. 9. 2009

Sdílení hmotných statků a zdrojů, z nichž vychází opravdový rozvoj, nelze zajistit pouhým technickým pokrokem, ale potenciálem lásky, která přemáhá zlo dobrem. (*Caritas in veritate, 9*)

23. 9. 2009

Jeden z nejbolestivějších druhů chudoby, kterou člověk může zakoušet, je samota. Člověk získává svou hodnotu tím, že navazuje vztahy... To platí i pro národy. (*Caritas in veritate, 53*)

24. 9. 2009

Lidská svoboda je ve vlastním smyslu sama sebou jenom tehdy, když na okouzlení technikou odpovídá rozhodnutími, která jsou plodem morální odpovědnosti. (*Caritas in veritate, 70*)

25. 9. 2009

Bůh je základem naděje. Nikoliv ovšem jakýkoliv bůh, ale Bůh, který nese lidskou tvář a miloval nás až do krajnosti: každého jednotlivce, i lidstvo jako celek. (*Spe salvi, 31*)